

quaresma 2019

segona setmana

Sortosament, solem viure mirant al futur. Amb preferència, la nostra mirada interior es fixa en allò que esperem, i passem sobre el present de manera transitòria, encara que ens esforcem per a viure-ho intensament. D'alguna manera, tenim l'alè pendent d'allò que més esperem, una actitud que, essent bona en si mateixa, podria perjudicar-nos si visquéssim una esperança sense fonament, basada únicament en l'instint de conservació i supervivència.

Abraham també vivia cara al futur fiant-se d'una promesa: que seria pare d'una nombrosa descendència, a la qual li seria assignada una terra en propietat, fèrtil com un jardí i lloc segur de felicitat. Abraham va creure en la promesa del Senyor.

En el cas de Jesús podríem constatar una situació semblant, perquè la seva mirada interior es va mantenir fixa invariablement en el futur: complir generosament la missió pel Pare encomanada, a fi de realitzar la salvació de la humanitat, per retornar a la glòria del Pare.

Arribat a l'instant més conflictiu de la seva estada terrenal, quan s'aproximava l'hora de la seva passió i mort, Jesús va ser reconfortat per Déu mitjançant un esdeveniment misteriós: una experiència mística

que va ser el reconeixement de tota la seva vida estretament unit al Pare. Efectivament, en la muntanya del Tabor Jesús va ser transfigurat, transformat, revestit de glòria, reafirmat en l'esperança del triomf final, promès a la seva obra. Hauria de passar encara per la prova suprema de la passió i mort, però la seva destinació era la resurrecció.

D'igual manera, ens és també a nosaltres del tot necessari creure i confiar fermament en la promesa del Senyor, perquè puguem sostenir-nos en el temps de la prova, que és ara: creure i saber que la nostra destinació final és de resurrecció i de glòria, al costat de Crist Jesús. La Quaresma és figura de la prova que passem en la vida present, i la Pasqua ens permetrà gustar d'antuvi l'esclat de

glòria que esperem. La transfiguració i la glorificació de Jesús són garantia suficient i segura de la nostra esperança.

De les homilies dominicals de mossèn Enric Prat

Fem el camí quaresmal amb ... HUMILITAT

Tranquil·litza el teu esperit, respira profundament i deixa anar l'aire lentament i conscient. Repeteix les paraules d'aquesta pregària que més et ressonin, afegeix tot allò que t'inspirin.

Jesús, ajuda'm a no barallar-me.

Ajuda'm a no voler tenir sempre la raó. A escoltar les raons dels altres i a saber acceptar que molt sovint m'equivoco i que sempre puc rectificar. Només em cal una mica d'humilitat.

Jesús ajuda'm a .....

T'ho demano i te'n dono gràcies.

LECTURES PER A LA SETMANA

Dilluns	Daniel 9,4b-10	Salm 78	Lluc 6,36-38
Dimarts	2Samuel 7,4-5a.12-14a.16	Salm 88	Mateu 1,16.18-21.24a
Sant Josep	Romans 4,13.16-18.22		
Dimecres	Jeremies 18,18-20	Salm 30	Mateu 20, 17-28
Dijous	Jeremies 17,5-10	Salm 1	Lluc 16,19-31
Divendres	Gen. 37,3-4.12-13a.17b-28	Salm 104	Mat. 21.33-34.45-46
Dissabte	Miquees 7,14-15.18-20	Salm 102	Lluc 15,1-3.11-32

PLA PASTORAL DIOCESÀ «SORTIM»

PROPOSTA DE TREBALL SOBRE

LA FRATERNITAT PER A LA QUARESMA 2019

SEGONA PROPOSTA. Estem atents a la presència de Crist en les nostres vides?

Si Déu ens fa el do de la seva hospitalitat, amb la nostra resposta lliure ella esdevé una veritable comunió amb ell.

A través de Jesús, sabem que Déu és amor: ell ens ofereix la seva amistat. Humilment, Crist s'acosta a la nostra porta i hi truca. Com un pobre, confia i espera, a canvi, la nostra hospitalitat. Si algú li obre la porta, ell entrarà.

Amb una pregària ben simple, li donem accés al nostre cor. Així, fins i tot quan sentim molt poc la seva presència, Crist ve a habitar en nosaltres.

- Pregar en una església, fins i tot un breu moment; guardar un temps gratuït, a la tarda o al matí, per confiar la nostra jornada a Déu. Heus aquí el que ens construeix

interiorment, en el temps. Recordar la presència de Crist també ens allibera de les nostres pors –la por d'altres persones, el temor de no ser a l'alçada, la inquietud davant d'un futur incert.

- Quan tenim poc temps, parlem a Crist de nosaltres mateixos i dels altres –propers o llunyans–, en poques paraules, com en un alè. Diguem-li el que vivim i que no sempre comprenem. Una paraula bíblica ens podria acompanyar durant tot el dia.

Crist ressuscitat diu: «Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi.» (Apocalipsi 3,20)

- Què m'ajuda a escoltar Crist? Què significa per a mi «obrir-li la porta»?